

Vredništvo:

na Travniku št. 277. l. nadstr. (ono skrbi tudi za razpošiljanje lista).

Prjemajo se za plačilo vsakodnevno oz. vsak teden tudi v slovenskem jeziku.

Plača se za vsako nalisto vrsto 5 kr., če se oznasila samo enkrat natizne, če dvakrat, 8 kr., če trikrat, 10 kr. v. — Povrh tega še vsak krat 30 kr. za štampelj.

DOMOVINA.

L I S T

Izhaja vsak petek.

Naročnina s poštnino vrednašal za celo leto 2 gold., za pol leta 1 gold.

Naročilna pisma in reklamacije naj se pošiljajo vredništvu.

Posamni listi se prodajajo v Gorici pri bukvarji g. Boharji na Travniku po 4 soldo.

posebno za primorsko-deželne, pa tudi sploh slovenske zadeve.

Čč. bravecem na znanje!

Od več strani se nam je svetovalo, naj bi „Domovina“, namestiti ob sobotah, raji o potkih izhajala da naročnikom do nedelje gotovo v roke pride. Sprevideli smo, da bo res tako bolje, kajti kmet časniku ne bere, če ga v nedolgo ne bere. Zato smo že ta list v petek izdali. — Razpošiljanje je že vredjeno; ako torej kateri naročnik lista redno ne dobi, naj počaka še par dni, naj še enkrat na pošti praša, in če lista še ni, naj se v nezapečatenem pismu pri vredništvu pritoži in izostalega lista tirja. Za tako odprto pismo ni treba nič plačati (nič marke na-nje prilepiti), samo naj se zapiše od zunaj pod addresso: „reklamacija“.

Bojakom v Istri!

Nek rodoljub iz Istre žaluje, da nimajo tudi isterki Slovani svojega lista. Potolažite se, prijatel! „Domovina“ je tudi Vam namenjena, „D.“ bi rada bila glaven, občesni organ na Primorskem, toda prvi pogoj temu je, da ima po Istri dovolj čitateljev; če ne, bi njen glas veter razpihal. Prosimo torej obilnih dopisov o isterskih zadevah. Pripravljani smo, „Dom.“ razširiti, če bomo dobivali od vseh strani dopisov. Pa tudi drugim Slovencem noče biti „Dom.“ mačeha. Na noge torej, dragi rojaki!

Vredništvo.

DEŽELNI ZBOR GORIŠKI.

(Posnetek iz IX. seje poslednje sejne dobe,

20. decembra 1866.)

Obravnava nasveta zastran italijanske pravne akademije in slovanskega vseučilišča.

Narpopred se prebere in potrdi zapisnik poprejšnje seje. Na to stori novo izvoljeni poslanec velikega posestva Jožef Valentinis iz Tržiča (Monfalcone) navadno obljubo. — Predsednik naznani zboru razpis, s katerim se napoveduje sklenitev sejne dobe za 22. dan dec. l. l. — Poslanec Dottori napove, želeč, da bi se za nujnega spoznal, nasvet (ki ga je podpisalo bilo 10 poslancev,) zastran učnega jezika v srednjih šolah. Nujnost obvelja; vuli se odsek 5 zbornikov (Rismondo, Pajer, Dottori, Černe, Žigon). — Za tim se prestopi na dnevni red. Potem ko se je razpravilo dvoje občinskih zadev pride tretjič na vrsto nasvet tistega odseka, kteremu je bil zhar v eni nonrelknihih sei naročil, da naj složi prošnjo za napravo dveh vseučilišč (oziroma pravne akademije) italijanskega in slova(č)nskega. —

Prebere dr. Pajer narpopred poročilo, v kterem odsek nasvetuje, naj bi se podala visokemu c. k. ministerstvu prošnja; da bi se napravila na državno stroške, v kteri si bodi dožel, koder stannjejo Italijani, pravna akademija italijanska; v eni slova(č)nskih dežel pa, v Dalmaciji, na Primorskem, Hrovaškem Koroškem, Štajarskem ali Kranjskem vseučilišče slovansko.

Prvi prosi za besedo poslanec Winkler ter govori tako-le:

Jez se ne morem zediniti s predlogom odsekovim, kajti zdi se mi, da je, dokler mu je beseda in sostava (nella forma, in cui fu fatta) taka, v kakoršni nam ga odsek podaja, interesom (pridu) slovenske narodnosti nasproti.

Po nasvetu odsekovem bi se imelo napraviti slovansko vseučilišče v kterem si bodi mestu na Koroškem, Kranjskem, Štajarskem, Hrovaškem v Istri, Dalmaciji, na Goriškem ali pa v Trstu. Ali, kakor reči zdaj stojé, ne bi moglo slovansko vseučilišče svojega sedeža nikjer drugde imeti, kot v Zagrebu, ker je to mesto središče južnih Slovanov in ker se je za ustanovljenje slovanskega vseučilišča v Zagrebu po privatnikih že kakih 300 tisuč gold. nabralo. Ni dvomiti torej, da se to vseučilišče ustanovi, tudi če vlada k temu nič ne pripomore, kakor se tudi dvomiti ne dá, da se v Zagrebu napravi. — Od druge strani pa je naravno, da bi italijanska akademija svojega sedeža ne mogla imeti v nobenem drugem mestu, razun v Gorici ali Trstu (bravo!). kajti teh dveh mest eno mora se vzeti za središče Italijanov, ki so še v Avtriji. —

Po tem takem, bi bili primorski Slovani primorani hoditi v akademijo italijansko; zakaj nobeden se na svojo stroške rad ne napravi na dolgo pot v daljno mesto, da bi se tam dalje izučeval, če ima lepo priloznost, nadaljevati šole doma v svojem rojstnem kraju. To pa gotova ne kaže Slovanom, da bi oni v italijansko šolo hodili: kakor Lahji ne želé, da bi Slovani postali, tako tudi Slovani nikake želje nimajo, da bi Italijani

postali. — Drugič, ker se celó v tržaškem zboru, kateri Slovane povsem prezira (ignoruje), očeželah primorskih tako govori, kakor da bi bile izključno italijanske, zato ker je v Dalmaciji v Istri in Trstu uradni jezik italijanski, zato ker n. pr. okrožna sodnija in podružna sodnija (pretura urbana) v Gorici, okrajna gosposka (kakor sodnije) v Sežani, Kanalu itd. itd. Slovencem v drugem jeziku ne pišejo, kot v italijanskem; — imeli bi, če bi se v Gorici ali v Trstu za Italijane pravna akademija napravila in ako bi se Slovani v pravno šolo v Zagreb pošiljali, eno pretvezo več, trditi, da je Primorsko italijanski svet (composto di paesi italiani); to pa Slovanom na korist biti ne more.

Tukaj se mi zdi primerno povedati (constatare) razmerje med številom italijanskih in slovanskih prebivavcev raznih dežel primorskih. V Dalmaciji je o. 400.000 Slovanov, Italijanov pa ni ko 34.000; v Istri v Trstu z obmestjem in na Goriškem stojemo 330.000 Slovanov; Italijanov samo 110.000. Ne gledé na prebivavce nemškega rodú bi bilo po tem takem na avstrijskem Primorskem 730.000 Slovanov, in samo 144.000 Italijanov. Ne razumem tedaj, kako da tržaški zbor Slovanov poznati noče, in ne gre mi v glavo, kako da morajo nekterim primorske dežele za laške veljati. Zoper tako trženja (dichiarazioni) moram jez. kakor, resnica veleva, slovesno protestovati. Bodi se pa temu, kakor koli, dokler se mesto (sedež) italijanske pravne akademije bolj natanko ne določi (precizi), zdi se mi nasvet odsekov nevaren in interesom slovanskim škodljiv; torej bom glasoval zoper njega:

Za Winklerjem se oglasi poslanec Černe. To, da bi utegnile iz naprave ital. pravne akademije nastati Slovanom kake nevarnosti, se mu ne zdi zadosten vzrok, da bi bilo treba vstavljati se predlogu odsekovega; on da ga marveč v vseh členih podpira; njemu je to zadosti, da je preverjen, da je taka naprava Italijanom v naši deželi po volji in koristna, kajti, cesar želi Slovanom, želi, da bi dobili tudi Lahij.

Posl. Winkler odvrne, da on ni zoper načelo (massima), ampak samo zoper to, da se hoče slovansko vseučilišče napraviti v Zagrebu, ktero mesto je od nas daleč, pravna akademija italijanska pa pri nas doma; ter ponavlja, da bi utegnilo biti to interesom slovanske narodnosti nasproti. (Dalje prih.)

VOLITVE ZA DEŽELNI ZBOR.

Možje, volivci!

Jutro (v saboto, 26. dan tega mesca) imate pokazati, da ste zares, kar vsa široka dežela o Vas misli, da ste namreč prvi možaki in pošteni v deželi, da ste cvet slovenskih mož na Goriškem. Jutro pokazete da poznate še družih, imenitnejših dolžnost in opravil, kot pšenico sejati, ali pri polju sedeti. „Domovina“ se zanaša na Vas popolnoma. — Ali-volitev ni jutro še konec, še bomo dvakrat volitev imeli, ne sicer vsi vi, imeli jo bodo tržanje in obrtniki (industrianti) v Tominu zadnji dan tega mesca, in bodo volili onega poslanca; imeli bodo volitev veliki posestniki tisti ponedeljek po Svečnici v Gorici ter bodo volili 3 poslance. Voliti jih torej imamo še 4. Če jutro vse izvolite, ki jih je 3. list „Domovine“ nasvetoval, in potle še 4 korenjake, bilo bi jih 10 naših v zboru. Ker je pa „Domovini“ dobro znano, da nekteri volčeje v ovčji koži okoli vas vohajo, ter vas motijo in sleparijo, ne bo čuda, ako tega ali unega izmed vas res omamijo in s prave poti spravijo, da svoj glas ali zavrže, ali komur bodi da, ki je nam mlačen, neprijatelj, ali celó izdajavec. — Če ne bodo torej jutro vsi tisti možje, ki

jih je „Domovina“ priporočila, izvoljeni, priporočali Vam jih bomo z družimi vred za naslednji dve volitvi (31. januarja in 4. februarja). Zlasti pa sta nam dva moža pri sreč, ktera ne govorita sicer našega jezika, ktera pa sta nam v preteklih 6 letih več dobrega storila, kot marsikteri po jeziku naših. Njuna pravičnost se je pri vsaki priložnosti očitno pokazala, posebno pa lani po novem letu, ko sta bila naša korenjaka Winkler in Gorjup nasvet podala, da naj se nam krivična volitna postava, po kateri so se volili leta 1861 poslanci za veliko posestvo, preuredi. Takrat je bil v našem zboru strašen boj in toma dvema neslovenskima gospodoma se imamo skor narveč zahvaliti, da so naši zmogli; sami bi ne bili nikdar svojega namena dosegli, ker jih je bilo premalo. Da bodo letos naši slovanski veliki posestniki ne skupaj z laškimi (razen mestnih posestnikov), ampak posebi volili, in da tako lahko 3 svojih v zbor spravijo: k tej pridobitvi sta nam tista 2, po rodu Neslovenca, narveč pripomogla s tim, da sta se za novo pravično reč z besedo in djanjem potegnili. Naših nekteri so se pred obravnavo nekako kujali, ali ona dva sta stala ko stebra, da si ravno sta dobro vedela, da so nasprotni stranki zamerila. In res sta se ji zamerila tako, da jima te progreh, da sta se za pravično reč potegnili, nikdar ne odpusti. Od tod posebno izvira strašni srd lanskih naših nasprotnikov proti toma možema. Oni se zdaj na vso moč prizadevajo, ubraniti, da bi ta dva poštenjaka ne bila vuovič izvoljena ne v Lahih, ne pri nas. Strašno je, kar se jima očita. Ali, mi Slovenci ne porajamo za to, kar se njuni nasprotniki zoper nju izmišljujejo in kvasijo. Mi vemo, kaj imamo storiti mi; mi vemo, da nar lepša čednost in dolžnost je hvaležnost. Vse popred, ali črne, ostudne nehvaležnosti nikdar! Nikdar naj se nam ne očita, da smo nehvaležni. Večna sramota bi nas trla, ko bi teh 2 možakov ne izvolili mi, če jih Lahij ne izvolijo. Oba želita namreč v Lahih izvoljena biti, in za gotovo vemo, da ju bodo vsi trezni in zmerni Lahij volili. Ali ker se tudi njima nasprotna stranka živo giblje, utegne se zgoditi, da jim bo glasov zmanjkavalo. Če jima tedaj v Lahih spodleti, tedaj pridemo na vrsto mi: polle morata biti ta dva moža naša, naj velja kar bodi. Vsak pošten Slovenec, ki bi želel sam izvoljen biti naj se jima odkrije in umakne: prva naša dolžnost je in mora biti — hvaležnost. Sicer pa verjemite „Domovini“, ktera ta dva moža od glave do nog pozna, da njuna veljavnost bo za našo reč v zboru več zdala, kot mlačnost in omahljivost desetih naših figa-mož, kakoršni se nam tu pa tam sami ponujajo, ali nam jih družij silijo. Pravičnost in zgovernost njuna nam bote skali, na kterih se razbijejo vsi srditi valovi na viharnem morji deželnega zboru. — Ta dva moža sta: — dosedanji deželni glavar, grof Pace, in advokat g. doktor Doliak.

NEKOLIKO O LETOŠNJEM NABIRANJU

VOJAKOV.

Letos bodo vže jemali novince po novi, v drugem listu „Domovine“ omenjeni postavi zastran vojaštva. Za letošnjo rekrutbo je veljaven razglas primorskega namestništva izdan v Trstu dne 15. januarja in oklican v uradnem listu tržaškem dne 21. januarja tega leta. Po tem razglasu se bodo nabirali novinci samo izmed mladenčev rojenih v letih 1846, 1845 in 1844. — Izmed teh bodo po dosedanjih postavah oproščeni vojaštva (to je 12 letne službe v vojaški obleki): 1.) tisti kteri so plačali takso za oprostitev (sfranje) do tistega dne do kterega so veljale še stare postave (to je, do tistega dne, kterega so dobile dotične osrednje gosposke (nam-

roč. c. k. namestnika v Trstu) iz Dunaja njim naravnost poslano novo postavo v roko). Tako je tudi oproščen tisti, kateri je do omenjenega dne dobil dovoljenje, da sme plačati takso, samo da jo plača do dovoljenega časa. Takso plačane ali dovoljene po omenjenem dnevu je treba vrniti plačilec in ne veljajo nič; 2.) bodo oproščeni po starih postavih tisti, kateri so se oženili pred vže omenjenim dnem in jim živi eno otro ali žena; če so se ravnali pri ženitvi postarih, v tej stvari govorečih postarih. Da ne bi prišlo preveč oženjenih k vojakom, ali, da ne bi morali preveč mladenčev oprostiti, ne sme se dovoliti od omenjenega dne naprej ženitev nadenemu izmed treh k rekrutbi poklicanih vrst (klastov.) Razen teh oproščenih po stari postavi, bodo oproščeni po novi postavi tisti, kateri so naštetih kot oproščeni v 2. listu „Domovine.“

Naj še omenimo, da bodo služili samo po eno leto taki mladenči, ki so dovršili višji gimnazij ali višjo realko ali kako drugo visoko šolo, če stopijo dobrovoljno; sami v armado (se ve da so potem prosti vojaštva), da pa postanejo koj, ko so doslužili prvo leto, častniki v rezervi, če hočejo dalje služiti, samo da opravijo dobro preskušnjo za oficirje in da so se udeležili ene jesenske manovre. **K.**

D O P I S I.

Iz Ljubljane 18. jan. † Kakor povsod, napravil se je tudi tukaj volilni odbor, ki bo skrbel, da pridejo sposobni možje v deželni in državni zbor. Sicer je napravila tudi nemška stranka svoj volilni odbor, pa slovenska ima izvrstnih mož na svoji strani, kojim ne vpljiv ne množica nasprotna nista kos. Naš odbor je že vse opravil, kar je bilo treba, med tim ko nasprotniki še le danes kandidate postavljajo. Kteri in za ktere kraje se bojo stavili, ne vemo. Ceb. kr. poglavar, baron Bach, bo menda za Idrijo, g. Dežman pa za Tržič kandidoval. Naš trud je velik, in nadjati se je, da bude izid trudu primeren. —

Tudi s Štajerskega slišimo, da ne spijo našinci; sedem bo gotovo izmed Slovencev voljenih. Tudi na Koroškem dobijo menda Slovenci vsaj enega poslanca, naj brže g. A. Einšpilerja.

Karakteristično za naš stan na Kranjskem je to, da se nemška stranka pri našem vladiku pomoči išče. Na prošnjo, naj tudi pri duhovstvu za nemško stranko agituje, jim je menda odgovoril: „Potolažite se, saj me duhovščina v tej reči ne sluša.“

Čemur se tukaj vsi čudijo, je gorko vreme. Zdi se, kakor da bi bili iz Laškega prišli uradniki tudi laško gorkoto seboj prinesli. Res, da je tri dni sem sneg padal, pa tako južen je, da se koj na tleh stopi. Ljudje se bojijo slabe letine.

Govori se, da zna v kratkem absolutizem priti. Mi tega ne verjamemo. *)

Iz Kobarida, 21. jannarja — čič. „Dobro srečo Bog daj!“ pravijo Slovenci vsakemu delajočemu človeku; tako naj voščim tudi jaz Tebi „Domovina“, ko Te vidim pridno delati na polji slovenskega národa.

*) Gosp. †: Le pošljite, prosim, kar v listu obetate. Hvala Vam lepa za današnje in za blagovoljno ponudbo za v prihodnje. Veseli me tudi, da ste mi pravo Vašo addresso naznanili. „Dom.“ Vam pošiljam od 1. lista; pa znabiti, da še na pošli leži. Od njih mal pošiljajte le po-njo na pošto. Več o priliki pismeno. — Dopise bi rad že v sredo takaj imel, in ko bi bilo kaj prav važnega, pa kratkega; nar dalje v četrick.

Res je, da imamo Slovenci še precej časnikov, ki obdelujejo to polje, vendar ostaja dela tudi za Tebe, zlasti v tacihi krajih, kamor uni, ki so težki, priti ne morejo, Ti pa, ki si lahka, lahko stopiš.

Le glej, da si to lastnost — lahkoto — vedno obrambiš! Bodi vselej lahka — gledé na ceno, lahka — gledé na razumljivost. Nikdar ne povišuj svoje cene čez 2 gl., da Te lahko ukupijo tudi manj premožni, kterim so drugi časniki predragi! Nikoli ne piši proučeno, zlasti ogibaj se tacihi beséd, ktere so znane samim „študentom“ visokih šol! Pa kaj Ti bom to razkladal? Saj že sama vse to dobro veš ter si prizadevaš vse lepó po domače povedati. Le tako naprej, pa nam ljuba boš vselej! *)

Toliko Tebi, ljuba „Domovina“! — Zdaj pa še par novic za Tvoje bravce. Prva novica je, da sta nam sv. Anton in Boštjan prav debelo plabto skala iz same bele volne, ktero so oblaki na zemljo trosili. Upamo, da se bude naša mati zemljica pod to belo plabto dobro odpočila za delo spomladi.

Druga je pa ta, da so se namenili naši gospodje svoje shajališče v Čitavnico spremeniti. Včeraj so imeli prvo sejo v dvoranci našega župana gosp. Antona Uršiča, gorečega Slovenca. Ako tedaj Bog dade i bratovska sloga, bude tudi v Kobaridu skoraj Čitavnica. Prav bi bilo!

Z desnega brega Soče. 21. t. m. — Slavna „Domovina“! Nerad sem prijel za pero, ali vest mi ne da molčati. Za gotovo sem zvedel, da bivši naš poslanec dr. Ž., on, ki smo ga imeli l. 1861 za enega nar krepkejših naših podpornikov, zdaj volilce zoper grofa Pace-ta in dr. Doliak-a in menda tudi zoper Winklerja šunta, in, ne vem s kom v zvezi, zoper te naše stebre rogovili in agituje. Mili Bog! Kje vzamemo družega tako mogočnega govornika, kakor je D.? kje tako natančno vestnega gospoda, kakor je gr. P.? in pa tako zvedenega in delavnega zbornika, kakor W.? Sram naj ga bo, take malomodre agitacije. „Domovina“! skušaj kaj pomagati, prizadeni si, da se pride še za časa nevarnosti v okom. **) **±**

DOMAČE VESTI.

a.) Cerkvene in duhovske.

† Omenila je „Domovina“ že v poslednjem listu duhovne vaje v tukajšnjem bogoslovskem semenišči; ker bi pa znal s tim marsikom, posebno častiti duhovščini ustreči, naj danes še nekoliko o njih spregovorim. — Pričelo so se, kakor je bilo rečeno, v ponedeljek zvečer 14. t. m. z „Veni“, blagoslovom in vvodnim odgovorom Nj. Vzvišenosti, mil. nadškofa, ter so trajale celi teden. V nedeljo zjutraj (20. t. m.), smo jih sklenili z vseobčnim obhajilom bogoslovcev (letos jih je z externisti vred čez sto) in z zahvalno pesmijo „Te Deum“.

*) „Domovina“ je kakor bog Janus: ima dvoje obrazov. To pa zato, ker našim ljudem drugači ne ustrežemo. Izobraženi hočejo vendar kaj več imeti kot zmiraž le mleko; njim moramo ponuditi večih kaj mesa; prostemu ljudstvu pa bomo si prizadevali, kruh vselej, kolikor bo mogoče, zadržati in v mleku razmočiti. Vr.

**) V okom priti čemu? kako? Mi ne moremo verjeti, da bi omenjeni g. poslanec, on, ki je lani pod tistim jarmom vozil, kakor uni teje, letos lansko pridobitev z nogami teptal, da bi nam našo reč in našo moč spodkopaval. Prav razveselilo in pomirilo bi „Domovino“ in vso rodoljubo, ko bi se g. dr. Ž. zoper to govorico, kot lai, v tem listu oglasil. Prosim!

Premišljevanj smo imeli po štiri na dan: ob 6. in 10. uri zajutra in ob 2 $\frac{1}{2}$ in ob 5. popoldne. Torpela so po $\frac{1}{2}$ ure in za tim smo po četertinko ure reflectovali. Vršila pa so se tako, da je slavnoznani voditelj vaj O. J. Klinkowström (kteremu tukaj očitno zahvalo bogoslovcev izrekam) predmet premišljevanja predložil in nakratko, toda po svoji posebni navadi jasno in krasno razvil, nadaljno preudarjanje pa poslušavcem samim prepustil, da naj sami po novom naznanjenem jmi načinu premišljeujejo. Vmes so se vršila vsakršna bogoslužna opravila: Pokorni psalmi, rožni venec, branje Tomaža Kempenčana, Officium B. M. V. in druge pobožnosti. Vsak večer okoli 9. ure smo imeli blagoslov. Tako je šlo dan na dan. *)

† V nedeljo sta bila v *podđijakona* posvečena dva mladenčca četrtoletnika: Anton Pipan, rojen v Škrbini na Krasu, goriški, in Jakob Ravnikar, Goronce, porečki dišcezan. Z njima vred so dobili tudi štirje bratje iz franđiskanskega samostana na Kostanjevici: br. Karol Schöpf, Kalist Medic, Dominik Klobčič, in Angelic Hribar tisti blagoslov, in dobodo 28. t. m. *dijakonat*; potem pa prejmeta sama omenjena bogoslovca brodišbno-ga semenišča *presbyterat* 3. februarja.

b.) Raznotere.

V Gorici bo začel že v kratkem izhajati nov časnik v nemškem jeziku. Kaj več o njem prihodnjič.

POLITIŠKI OGLED.

V Gorici, 23. januarja t. l.

Mi Avstrijanci imamo zdaj toliko doma z volitvami za deželne zboré opraviti, da nimamo skor časa in nam tudi posebno marni za to, kar se drugod, zunaj našega cesarstva godi; in vendar so tudi zunanje zadeve silno važne. „Domovina“ bo pazljivo č. bravcev zaporedoma obračala, zdaj na to, zdaj na uno zunanjih zadev. Nar silnejše pa se nam zdi, razložiti tisto zadevo, ktera utegne kateri dan vso Evropo pretresti, namreč *politiški stan turškega cesarstva v Evropi*. Tej zadevi dejo „orientalno vprašanje“. Ves svet že dalj časa oči na Turško obrača. Osode te stare grešnice, Turčije, pa ne določi Turk sam, ampak Rus, Francoz, Avstrijanec, Anglež, Prus in Italijan ali prav za prav previdnost božja, ki zgodovino kuje. Kako to, bomo morda že v prihodnjem listu razlagali. Tako smo tudi še dolžni povedati, kaj naša sosedinja, zedinjena in pomlajena Italija dela; kako se po lanskim zmagah ponosna Prusija in sploh Nemčija uravnjuje. Potle bomo morali o francoskih zadevah kaj omeniti in zadnjič o Mehiku in našem Maksimilijanu. Vse to in še kaj drugega pride o svojem času na vrsto, pa ne vse h kratu. Za danes pa naj le o domačih zadevah kaj malega omenimo. Nekteri časniki trdijo, da je svetli cesar O-grom posebno ministerstvo 19. t. m. už dovolil; uradno pa o tem še nič ne vemo. Kar volitve zadene, mikajo nas Slovence nar bolj volitve po slovenskih krajih. Na Štajarskem so bile volitve kmečkih občin že 21. t. m. in so izvoljeni (na slov. Štajarskem) samo *slovenski vdoljublji* (razun enega); na Kranjskem ho brž ko ne tudi taka. Kar se tiče „februarikov“ na Dunaji, ki bi ministra Belkredi-ja zavoljo letošnjega januarnega protesta radi v zlici vode utopili, bodo, kakor se kaže, ljudstvom avstrijskim zdaj za predpust v zasluženo zasmeševanje.

*) Natančnejši in obširnejši popis *bišva* samega teh duh. vaj spada v „Danico“. Vr.

Zmes.

Došel nam je 1. list novega štajarskega časnika, kteremu je naslov: „Slovenski Gospodar“, (podučiven list za slovensko ljudstvo). Izhaja dvakrat v mescu in velja za celo leto (po pošti) 2 goldinarja, za pol leta 1 gold. Oblika mu je prelepa; program takšen bodi. Gosp. vredniku, dr. Matiji Prologu čestitamo, da je že v 1. listu v črno piko zadal. Primorci! tudi v vaših hišah bo ta štajarski organ (list) *dober gospodar*, sozite po njem!

(Ako je slavnemu vredništvu všeč, bomo prav radi „Slov. Gospodarja“ v zamemo za „Dom.“ prejemali.) Vr.

Tujci v Gorici:

od 17. do 22. januarja.

Pri „treh kronah“: 17/1 I. Steiner, kupec, z Dunaja; Jož. Doppelbauer, posestn., iz Vičenco; Jož. Milzka, posestn., iz Verone; Robert Cochal, kupec, z Dunaja; Karol Tieller, kupec, iz Vidma; Jak. Huini, iz Ljubljano; Nik. Friedrich, popojnik, z Dunaja; Jan. Cavallieri? iz Trsta. — Pri „zlatem angelu“: Frano Scaglia, častnik infant. polka št. 73, iz Trsta; Arnold Lagunau, kupec, z Dunaja; Herm. Flesch, kupec, z Dunaja; Jož. Müller, profesor, z Dunaja; Jož. Dellacqua, posestn., iz Trsta; Antonija Fogol, posestnica, z Dunaja; Jak. Magdalena Lench, odgojateljca, iz Pariza; Abraham Kohon, posestn. iz Trsta; Robert Schumberger, kupec, z Dunaja; Ant. graf Treute, posestnik, iz Montone; Izak Levi, podvzemnik, iz Trsta; Alojzi Bernasconi, popojnik, iz Milana; Pri „zlatem levu“ Matija Debeljak c. k. gimn. prof., iz Ljubljano; Ferd. Preuss, kupec z Dunaja; Marija Stigelhuber, privatnik, iz 7; Aleksandrina Bauer, tovaršica, iz Pešta. — 21/1 Pri „5 kronah“: Pet. Fodel, iz Vidma; 22/1 Jož. Stemelbauer, pivar, iz Vicenze; Mavrici Montag, popojn. z Dunaja; Salomon Kumalacz, kupec, z Dunaja; Jož. dr. Kovačič, iz Tomina; Jož. Milzka? z Reke; Jož. Spitzhoff, popojnik, z Dunaja. — Pri „zlatem angelu“: 21/1 Samuel Piazza, kupec, iz Trsta; Alojzi Trombetti, kup., iz Ljubljano; Ant. Caroli, kup., z Dunaja; Alojzi Tiorg, kupec, iz Palmo; Alfred Canto Monaci, posestn., iz Verone; Jož. Klein, posestn. z Dunaja; Ant. Salimboni, posestn., iz Trsta; Ivan Sighonč, advokat, iz Vidma; Ivan Magistrelli, železnični uradnik, iz Padova; — 22/1 Jož. Maral, kup., iz Genova; Dominik Scarpa, posestn. iz Trsta; I. baron Salvadori, c. k. vice-delegat z Dunaja. —

Umrli so v Gorici

od 17. — 22 t. m.

17. jan. Angela Levpožič, 72 let, nek. uradn. žena, za možg. martodom; 18/1 Jož. Pelikan, 72 l., gimn. prof., za mizererom (bljavanjem); Ferleuš Terezija 55 l., kmetica, za plučno boleznijo; 20/1 Spangor Anton, 54 l. mesar, za plučn. boleznijo; Gromos Jož., 2 l. n. mesarja sin, za hožjastjo; Vidon Ferd., 69 l., krojač za plučn. prizadom; 22/1 pl. Perelli Emilia 1. l. 4. m., rajnc. o. k. stótnika hči, za n. boleznijo v grlu.

Na znanje!

Brž ko jutre (v saboto) zvečer zvemo, kteri tistih mož, ki jih je 3. list „Domovine“ nasvetoval, bodo izvoljeni, pogovorimo se tu v Gorici zastran *naslednje volitve v Tominu*, in, če se pokaže, da so nas volivci pri prvih volitvah *slušali*, razpošljemo naročnikom po Goriškem prihodnji *vtorek* (29. t. m. izreden list „Domovine“, v kterem naznanimo 26. jan. izvoljene poslance in nasvetvamo *tržanom in obrtnikom slovenskim*; koga naj bi volili v Tominu 31. t. m. Vr.

Listnica vredništva. Vredništvom Zg. Danice, Primorca *Učiteljskega Tovarša, Slovenskega Glasnika, Putnika*. Hvala lepa za blagovoljno zamenjavo! — Priscosa zahvala vsem č. gospodom, kteri so blagovolili v svojem kraju naročnikov nabirati in si kakor si bodi za, naš list prizadavajo. — Gosp. St. v Celji: Liste v *Solčavo* smo vsakkrat poslali; znabiti, da vam celjska pošta razjasni, kam da zapeljajo. — G. M. v Volčah: „Dom.“ se vam od 1. lista pošilja; prašajte v Tominu.

Borski kurs na Dunaji 23. t. m. Adžjo srebra 131:75 cekini cesarski 6:27 narodno posojilo: 69:90; Metalliques 58:60. London 134:80. —

Loterijske številke, vzdignjene na Dunaji 12 t. m. 36; 77, 70, 44, 39; v Gradcu (tisti dan): 85, 24, 18, 39, 70; v Trstu 16. jan. 1, 45, 89, 51, 57.